

ikke for Marinens Vedkommende staaer der noget om Skolens Varighed. I § 45 staaer der, som jeg allerede har antydet, at Marine-læger og Auditører antages efter bestaaet Lægeeksamen og juridisk Eksamen, men der staaer ikke, at de skal have bedste Karakter. Jeg synes, som sagt, der skulde være Overensstemmelse mellem Bestemmelserne i saa Henseende for Vagtkorpset og Statsmarinen.

I § 1 angives de almindelige Opgaver, som Vagtkorpset og Statsmarinen skal løse, Opgaver, som vi for vort Vedkommende fuldt ud er enige i, nemlig „at varetage Danmarks Neutralitets- og Folkeforbundsopgaver i Overensstemmelse med gældende mellemfolkelige Regler og Aftaler, derunder at udføre Grænsebevogtningen og at udøve Tilsyn paa Søterritoriet under urolige Forhold.“ Men med Hensyn til, hvilke Opgaver Vagtkorpset og Statsmarinen i det hele kan faa, maa man ogsaa tænke paa, hvilke bestemte og konkrete Tilfælde vi kan komme ud for, Tilfælde, som ikke er Utopier, som ikke ligger udenfor Virkelighedens Verden. Jeg skal ikke komme dybt ind derpaa, men hvis man tænker sig, at under en meget urolig Situation bevæbnede Bander enten udefra eller indefra truer vor Frihed, f. Eks. Bander paa ca. 20 000 Mand, mener Ministeren saa, at det Korps, som her stilles op, kan klare den Opgave? Det vil jeg gerne, at den højtærede Minister vil udtale sig om. Eller hvis der kommer en Flaadeafdeling til vore Kyster og sætter Mandskab i Land, fordi det drejer sig for dem om at faa Herredømme over Adgangsvejene til Østersøen — det er heller ikke nogen Utopi, thi vi saa jo for ganske faa Aar siden, at et Kontingent af den russiske Flaade forenede sig med visse Elementer i Finland, hvad der bragte Landet ud i Borgerkrig — mener den højtærede Minister saa, at vi, hvis der bliver Tale om et lignende Antal Mand, som jeg før nævnte, kan løse den Opgave, der kommer til at foreligge? Dette vil jeg gerne have Svar paa. De Opgaver, jeg her har nævnt Eksempler paa, mener jeg nemlig *maa* kunne løses, selv om man bruger Betegnelsen Vagtkorps.

Vi kan jo nemlig ikke være blinde for, at der endnu er adskilligt, som truer Europas Fred og Verdensfreden, og vi er temmelig sikkert alle af den Opfattelse, at desværre kan Østersøen blive Skueplads for uhyggelige Begivenheder — vi haaber det ikke, men det *kan* ske. Naturligvis ønsker vi, at det, der er sket i Locarno, maa medføre, at vi kommer ind i en gunstig Udvikling, at der maa komme Resultater af en

Nedrustningskonference, og at vi i det hele taget i international Henseende faar en bedre Luftning, end der har været tidligere. Der er, hvad vi alle maa glædes over, et stærkt og levende Ønske i alle Lande i denne Tid om, at vi maa komme ind i en rolig Periode, hvor man kan øjne den Tid, da Krig mere og mere bliver en Umulighed. Vi ser den ene Organisation efter den anden rundt omkring i Landene rejse sig for netop at arbejde med det Maal for Øje. Dette kan vi kun glædes over. Og i det Øjeblik, vi kommer ind i en gunstig Udvikling, vil vi for vort Vedkommende være med til paa ny at tage hele Spørgsmaalet om en Ændring af den nuværende Ordning op til grundig Overvejelse; men vi vil ikke glemme vore Pligter som Medlem af Folkeforbundet og heller ikke de Pligter, vi har overfor vort gamle Land.

Som før sagt skal jeg ikke komme ind paa mine Udtalelser fra i Fjor, men med Hensyn til de Pligter, vi har, vil jeg gerne fremdrage en Udtalelse, som for ganske nylig er blevet fremsat af en saa fremragende Mand som den belgiske socialdemokratiske Udenrigsminister Vanderwelde: „Det forekommer mig, at denne internationale Hjælp ikke hverken juridisk skyldes eller vilde være materielt mulig, hvis det Land, der er Genstand for Angrebet, hævdede ikke at ville yde nogen Modstand mod Voldsmanden og ikke at ville bringe noget Offer for sin Uafhængighed i samme Øjeblik, som det for at forsvare den appellerer til andre Forbundsmedlemmers militære og materielle Bistand.“ Ja, det er Ord, som kunde være udtalt af Venstre, thi vi har den ene Gang efter den anden udtalt os paa akkurat samme Maade. Ligeledes synes jeg, det er interessant at se, hvad det finske Socialdemokrati siger for sit Lands Vedkommende i en Betænkning, det har affattet for kort Tid siden angaaende hele Rustningsproblemet. Jeg skal ikke komme ind paa at citere videre af denne Betænkning, men der udtales noget efter min Mening rammende om Afrustning, idet der siges, at Afrustning giver Fribrev til enhver hensynsløs Erobrer.

Det har sin Betydning at lægge Mærke til saadanne Udtalelser, for det er ikke tilfældige Personer, her er Tale om; men det er Folk, der som Vanderwelde staaer i en ansvarlig Stilling som sit Lands Udenrigsminister i dette Øjeblik; det er ikke taagede Drømmere, der her har udtalt sig, eller Folk, der ingen Forstand har paa det, de taler om, men det er Folk, som har prøvet noget, som repræsenterer Nationer, der i